UNUTMAYINIZ! AFACAN

PERŞEMBE 4 teşrinievvel 1934 No. 104

8 Büyük Sahife 3 Kuruş

Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

AFACAN

Afacan Yabancı Dilleri Kesiyor!..

AFACANIN ŞİİRLERİ

YAZDAN KIŞA

Havalar serinledi, yazı sonbahar yendi,
Galiba haylâz eylül yaptığını beğendi:
Rüzgârları kışkırttı, sıcak günler tükendi,
Yakında kış gelecek, gözünü aç efendi!..

■

Serin rüzgâr üşüttü bak bir temasta bizi,
Şu kâfir nezle yaptı adeta hasta bizi,
Ancak iyileştirir bir kutu pasta bizi,
Havalar serinledi, yazı sonbahar yendi!..

■

Çaylak: «Soğuk var!..» diye acı acı haykırdı,
Bunu duyan leylekler hemen dümeni kırdı,
Sürekli yağmur yağdı, oluklardan fışkırdı,
Galiba haylaz eylül yaptığını beğendi!..

■

Plâjlara gidilmez, çünkü kesilir çivi,
Gezmeden vazgeçerek, herkes boyluyor evi,
Yakında yükselecek sobaların alevi,
Yazık: bizi ısıtan sıcak günler tükendi!..

■

Ne kadar soğuk olsa, etmem yine aldırış,
Sakın tasan olmasın, çok eğlencelidir kış:
Göreceksin çocuklar kardan bir adam yapmış,
Kar topu oyunu var.. Bekle şişko efendi!..

Afacan

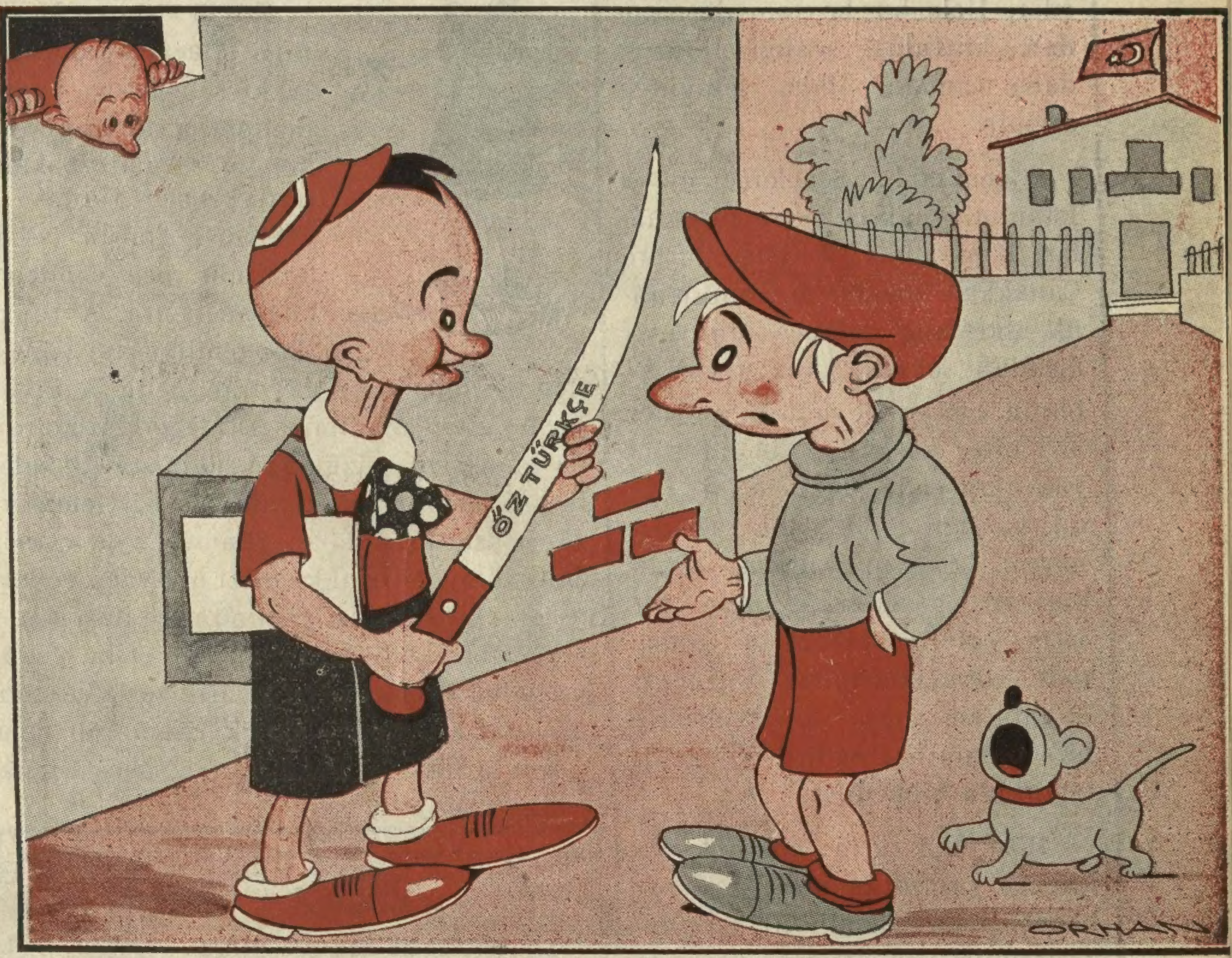

TOPAÇ — Ne o Afacan savaşa mı gidiyorsun?
AFACAN — Evet Topaç. Dil savaşına gidiyorum.. Öz türkçeden başka konuşanların dilini keseceğim!..

— *Tramvayın ikincisini, birincisini ner-e den anlarsın?*

— *Kalabalıktan!..*

— *Üç tane babam olsaydı ne olurdu?..*

— *Neden?*

— *Hepsi beş kuruş gündelik verirlerdi.. Gündeliğim on beş kuruşa çıkardı!..*

Nereye Düşüyormuş.

Afacan annesine kadar koştu.
Annesi sordu:
— Yine ne var Afacan..
— Anneciğim sana bir şey söyliyeceğim amma darılma...
— Söyle, bana lütfen bir şeker daha verebilir misin ötekini düşürdüm?.
— Neriye düşürdün?.
— İçtiğim çay fincanının içine.

Vay Tenbel, Vay!..

(Çocuk Sesi) nin ve bu (Afacan) gazetesinin müdürü ve sahibi olan Mehmet Faruk Bey, ayni zamanda mektep muallimidir. Bize şu fıkrayı anlattı:

— Bir gün talebelerimden birini çağırdım ve: "Hesap vazifelerini hiç doğru yapmıyorsun, dedim, eğer böyle devam edersen babana bir mektup yazıp şikâyet edeceğim!.. „ dedim. Hayret!.. Çocuk usulca yanıma yaklaşıp kulağıma: "Eğer böyle bir mektup yazarsanız, babam size gücenir!.. „ dedi. Sebebini sordum. "Çünkü hesap vazifelerimi babama yaptırıyorum!.. „ cevabını verdi!..

— *Dün küçük kardeşini nereye götürüyordun?*

— *Diş çıkarmıya başlamış ta, götürüp bir diş fırçası alacaktım!..*

BAŞ SÖZ

İstanbulun Kurtuluşu

Arkadaşlar!.. Bu yazıyı okuduğunuzdan iki gün sonra İstanbulun kurtuluş bayramı vardır. "Afacan,, ın binlerce okuyucusunun kimisi şu dakikada Ankarada, kimisi Adanada, kimisi Samsunda, kimisi İstanbuldadır. Edirneden Sıvasa kadar hangi çocuk nerede olursa olsun yurdundan herhangi bir vilâyetin bayramına iştirak eder. Hele bu bayram düşmandan kurtuluş şenliği olursa, daha candan, daha gönülden sevinir.

Çocuklar!.. Senelerce evvel İstanbulu haksız yere düşmanlar kaplamıştı. Büyük harpte Çanakkale denilen o kahramanlık ülkesinde aslanca dünyaya meydan okumuştuk. Öyle ki bütün dünya devletlerinin, her biri birer koca dağ kadar büyük olan çelik teknelerini fındık kabuğu gibi denize batırmıştık. Şaşırıp karaya çıkan düşman askerlerine öyle bir satır çaldık, kıyamete kadar tadı damaklarından gitmez. Fakat en sonra karabahtımız bize onlara baş eğdirdi ve gelip İstanbulu çiğnediler.

Bize bin türlü hakaret ve işkence yaptıktan mada, Saraçhanebaşında zavallı silâhsız askerlerimizi süngüleyip şehit ettiler. Hatta artık çocuklar bile İstanbulda rahat dolaşamaz olmuştu. Fakat, o zaman Şişlide, şimdi İnkılâp müzesi olan evde Mustafa Kemal Paşa babamız oturuyordu. Vatanın bu haline onun yerine kan ağlıyordu. Düşmanların bayrak astığı bu toprakta duramazdı. Anadoluya gitti. Orada, İstiklâl harbi denen, uzun ve zorlu bir savaştan sonra bütün dünyaya Türklerin esir edilemiyeceğini anlattı ve bir zamanlar vatanımıza arsız bir şımarıklıkla çullanan düşmanlar onun gönderdiği millî ordu karşısında mahçup ve korkak İstanbuldan uzaklaştılar. İşte her yılın bu tarihe tesadüf eden gününde İstanbulda bir (Kurtuluş bayramı) yapılır!..

Ey çocuklar!.. Bugü seviniz ve bizi kurtardığı için: «Yaşa, varol!..» sadalarile yüce ve çok sevgili Gazimizi selâmlayınız!..

Necdet Rüştü

Şişe çekmişler

Küçük Ülkünün ağbeysi hasta olmuş ve ona evde şişe çekmişlerdi. Küçük Ülkü de bunu iyice seyretmişti.

Bir gün annesile sokvkta giderken bir saatçi dükkânında, üstü kubbe tarzında bir camla örtülmüş bir eski zaman konsol saati gördü ve annesine:

— Anneciğim, bak.. dedi, saat soğuk almış ta şişe çekmişler!..

YURT YAPRAĞI

ŞEHİRLİ AFACAN ile KÖYLÜ DAYI

Şehirli Afacan — Merhaba, köylü dayı!.. Ne mutlu sana öz yurdun yeşil kırlarında, dağların saf havasını almakla vaktini geçiriyorsun!..

Köylü dayı — Merhaba Şehirli Afacan!..Sana da ne mutlu ki şehirlerde, ilerliyen medeniyetin rahatlıklarile yaşıyorsun. Anlat bakalım, oralarda neler var?..

Şehirli Afacan — Saltanat devrinin pençesinden kurtulduktan sonra, Avrupanın bütün yeniliklerini kaptık. Eskiden başımızı ısıtıp kavuran, gelincik gibi kırmızı bir fes giyip kendimizi âltme güldürüyorduk.Şimdi güneşten yüzümüzü saklayan şapkalarımızla insana benzer bir kıyafet aldık. Geldiğin zaman göreceksin ki: Odaları günün, hayat verici, ışığından saklayan tozlu kafesler evlerden çoktan kalkmıştır. Sokaklarda, yüzünü peçe ile örten ummacı kıyafetli kadınlara rast gelmezsin. Caddelerde, canından bezmiş zayıf atların zorla çektiği o eski tramvayları şimdi elektrik rüzgâr gibi uçuruyor.

Köylü dayı — Pekâlâ!.. Ya, geceleri nasıl vageçiriyorsunuz?..

Şehirli Afac — Akşam olup sular karardı mı bütün evler, yollar, dükkânlar yine günüz gibi pırıl pırıl parlıyorlar. Evlerden o eski petrol lâmbaları, sokaklardan hava gazleri çok söndürüldü, onların yerine elektrik ampulleri etrafı ışıklara boğdu. Şehirlerin viraneleri şimdi çiçekli birer park oldu. Binalar yeni, mektepler çok, halk serbest ve herkes neşeli!.. Bu sefer de sen anlat bakalım?..

Köylü dayı — İşte görüyorsun ki, köyümüz cennet bağından farksızdır: Hava saf, su temiz, toprak kuvvetli, ekmeğimiz, katığımız bol!.. Hele bir müjde vereyim: Çiftçilik artık çok kolaylaştı!

Şehirli Afacan —Bu neden?

Köylü dayı — Çünkü yüce Gazi babamız, bizi öküzle sapan sürmekten kurtarıp, bir günde kilometrelerce toprağın altını üstüne getiren traktörleri haber verdi. Şimdi her köyde ondan bir tane var. Bu sayede her biri bin kazanır yor, hem de onun ömrünün uzun olması için Tanrıya dua ediyoruz!..

Ne —Rü

Vakitsiz

Şişko mektebe hep geç gelirdi. Bir gün Afacanla konuşurken:

— Ben, bir gece sabaha karşı dünyaya gelmişim!. Dedi, Afacan gülerek şu cevabı verdi:

— Desene ki: Vakitsiz gelmek senin doğduğun gündenberi adetinmiş!

Bahse giriştiler

Tek gözü kör bir adam, her iki gözü de sağlam olan bir adamla bahse girişti. Ve.

— Elbette ben senden fazla görürüm!. Diye bağırdı. Öteki sordu:

— Ayol, bu nasıl olur?

Bir gözü kör olan adam:

— Nafile kendini yorma, dedi: Ben sende iki göz görüyorum. Halbuki sen bende bir tane görüyorsun!

Dua

Bir fakir adam şöyle dua ediyordu.

— Ey Tanrı!. Bana bin lira ihsan edersen, yarısını fıkaralara vermeğe yemin ederim. Eğer bu yeminime inanmazsan, o vakıt fıkaraların payını sen sakla, bana üst tarafını ver!.

Yaşasın Spor

Balkan güreş şampiyonluğuna bu akşam başlanıyor.

Geçen hafta içinde İstanbulda yapılan ve önümüzdeki hafta içinde yapılacak olan spor temaslarına ait son haberler:

Galatasaray — İstanbulspor berabere kaldı: Geçen cuma günü Fenerbahçeyi yenen Galatasaray takımı son final maçını İstanbulsporla yapan ve neticede iki saatlik bir oyundan sonra her iki takım gol atmadan maçı 0-0 berabere bitirmişlerdir.

Yoğuslavyalı tenisçiler bizi mağlup etti: Geçen hafta şehrimize gelen Yuguslavyalı üç tenisçi Ateş - Güneş kortlarında yaptıkları müsabakalarda tenisçilerimizi yenmişlerdi.

Türkiye atletizm şampiyonluğunu İstanbul kazandı: Şehrimizin Kadıköy stadında Türkiye atletizm şampiyonluğu için karşılaşan İstanbul, Ankara, İzmir, Balıkesir, Bursa atletleri arasında İstanbul Türkiye atletizm şampiyonluğunu elinden bırakmamıştır.

Balkan güreş şampiyonluğuna bu gün başlanıyor: Üçüncü Balkan güreş müsabakalarına bu gün gece saat 9 dan itibaren Fransız tiyatrosu salonlarında başlanacaktır. Bu müsabakalara Yunan, Bulgar, Romed, Yogusla vya, ve Türkiye güreşçileri iştirak edeceklerdir. Bu mühim güreş müsabakaları tam 3 gün sürecektir. Aslan güreşçilerimize muvaffakiyetler dileriz.

Fenerbahçe — Çek Bohemya takımile karşılaşıyor: Çekoslovakyanın bu sene lik üçüncüsü olan Bohemya futbol takımı şehrimizde Fenerbahçe takımile yarın Kadıköy stadında sıkı bir maç yapacaktır. Aynı zaman da Fenerbahçe bu sıkı maçı yapmakla yeni senenin ilk maçlarına hazırlanmış oluyor.

Yeni sene lik maçlarına 12 Teşrinievvelde başlanıyor: 1924 1935 senesinin lik maçlarına 12 Teşrinievvel cuma günü başlanacaktır. Bu sene her cuma günü üç sahada altı takım birden karşılaşacaktır. İlk karşılaşmayi Galatasaray - İstanbulsporla Taksimde, Fenerbahçe - Beşiktaşla Çırağanda, Vefa-Süleymaniye ile Kadıköy sahasında yapacaktır,

Galatasaray - Doğanspor şilt maçı yarın: Her ayın ilk haftasında 1934-1935 şilt maçlarına devam edilecektir. Yarınki cuma günü de Galatasaray yeni sene şilt maçını Doğan sporla Taksimde yapacaktır.

Genç takımlar şampiyonası bir devreye indirildi: Her sene iki devreden ibaret olan genç takımların maçları bir devreye indirilmiştir.

AFACAN

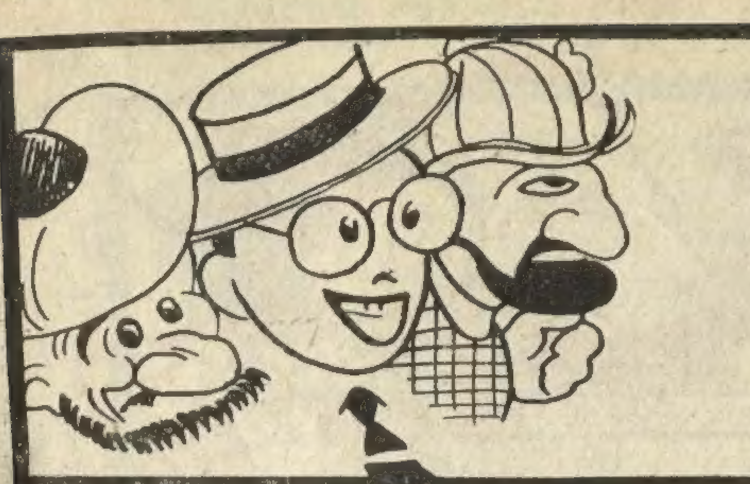

DÜNYA KOMİKLERİ GEÇİT RESMİ

Tokatı hak etti!..

Nihat mektebe giderken, kendisinin bile zorla taşıyacağı, bir sürü kitabıda taşıyordu. Babası sordu:

— Aferin sana!.. Bu kitapları okuyor musun?...

Nihat kekeledi. babası zorladı, Nihat bunun üzerine:

— Oturduğum yerden sokak görünmeyor, bu kitapların üstüne çıkınca iyi seyredebiliyorum!..

Babası bunun üzerine Nihate bir tokat vurmak mecburiyetinde kaldı!..

1 — Şu başlıkta Karagözle Nasrattın gocanın arasında gördüğünüz resim, meşhur sinema komiği Harold Luinindir. Lui bir gün kıra golf oynamak için çıkmıştı. O sopasını kaldırıp topa vurayım derken hırsızın biri gelmiş, onun sopalarını almak istemişti. Tam bu sırada Harold salladığı sopayı kaldırıp savururken adamın pek kaba butlarına üyle bir vuruş vurmuştu ki adam yüzü koyun yere yuvarlanmış ve başı:

— Tak..

Edip ağaca çarpmıştı. Adam cezasını blmuştu. Lui de pılıyı pırtıyı toplayıp oradan ayrılmıştı:

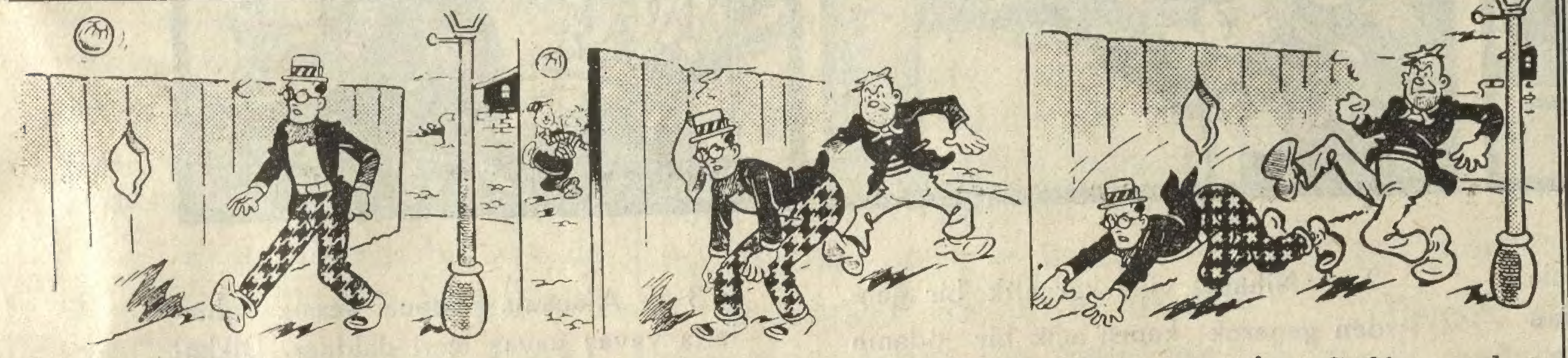

2 — Nihayet şehre gelen Lui bir tahta perdenin arkasında futbol oynayan çocuk sesleri işitti. Bunların kendi mahalle çocukları olup olmadığını anlamak için delikten iğildi. Bakmıya başlodl. Fakat öcünü almak isteyen öteki adam onu böyle iğilmiş bir vaziyette görünce:

— Fırsat bu fırsat!.. Golf nasıl oynanırmış, şimdi sen de gör! dedi. Ve kuvvetli dir ayakla Luiye öyle bir tekme indirdi ki Lui yerleri öptü.

Lui:

— Çocuklar imdat diye bağırdı. mahalleli çocuklar Luinin sesini duyunca bir tehlikede olduğunu anladılar.

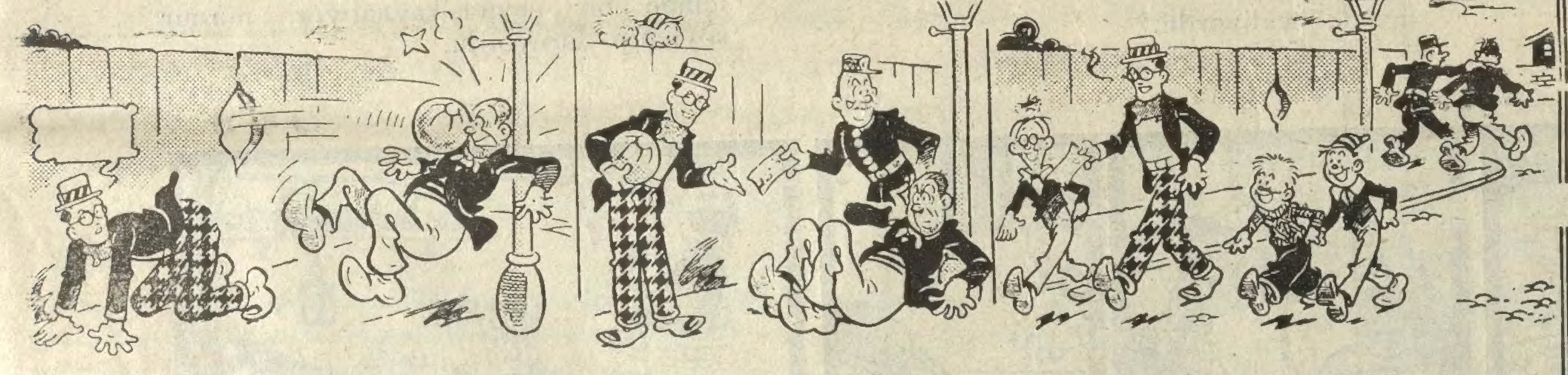

3 — Delikten bakınca Luinin düşmanını gördüler. Ellerindeki topu öyle bir fırlatışla fırlattılar ki adam yüzüne bir boks yumruğu yedi ve sersemliyerek fenerin direğine arka üstü vaslandı. Tam da bu sırada bu azılı hırsızı polis arıyordu. Geldi ve adamı yakaLuiyi de lap bir bankanot uzattı.

Lui şimdilik memnundu.

Polis hırsızı karakola götürürken o futbolu fırlatan çocuklarla tatlı bir saat geçirmek için onları lokantaya götürüyor ve onlara:

— Sonra da güzel bir oyuu seyretmek üzere studyoya gideriz, diyordu.

Meşhur Muharrir

Bizim Afacan babasile sokakta giderken, karşı kaldırımdan geçen ufacık bir çocuğu göstererek:

— Baba!.. Dedi, şu çocuğu görüyormusun?.. Muharrirdir.!

Babası başını döndürdü; hakikaten çalımsız, küçük bir çocuk sokağın bir köşesinde duruyordu. Bunun bir muharrir olabileceğini kestiremiyen adam, Afacana sordu:

— Ya? Demek pek meşhur?

Afacan güldü:

— Hem de yazılarını günde en aşağı on, on beş bin kişi okuyor!.

Babası büsbütün şaşırdı:

— Nereye yazıyor?

Afacan bir kahkaha attı:

— Dıvarlara!..

Gözlük meselesi

Çocuk sordu:

— Büyük anne, gözlüğünüzü takınca siz her şeyi büyük mü görüyorsunuz?

— Evet oğlum.

— O halde kuzum büyük anne bana karpuz keser, üzüm verirken gözlüklerinizi takmayınız.. Emi?

FIKRALAR

Nasıl kırmış?

Küçük Orhan, her nedense durmadan ağlıyordu.

Annesi sordu:

— Yavrum, ne ağlıyersun?

Turhan iki hıçkırık arasında cevapverdi:

— Kedinin süt tabağını kırdım!

Annesi teselli etti:

— Ziyanı yok yavrum, ağlama!

Turhan yerde camı kırılmış ve bozulmuş olan bir saatı göstererek yine ağlamağa başladı:

— Fakat babamın saatile kırdım!

MİKİ FARENİN YAPTIKLARI

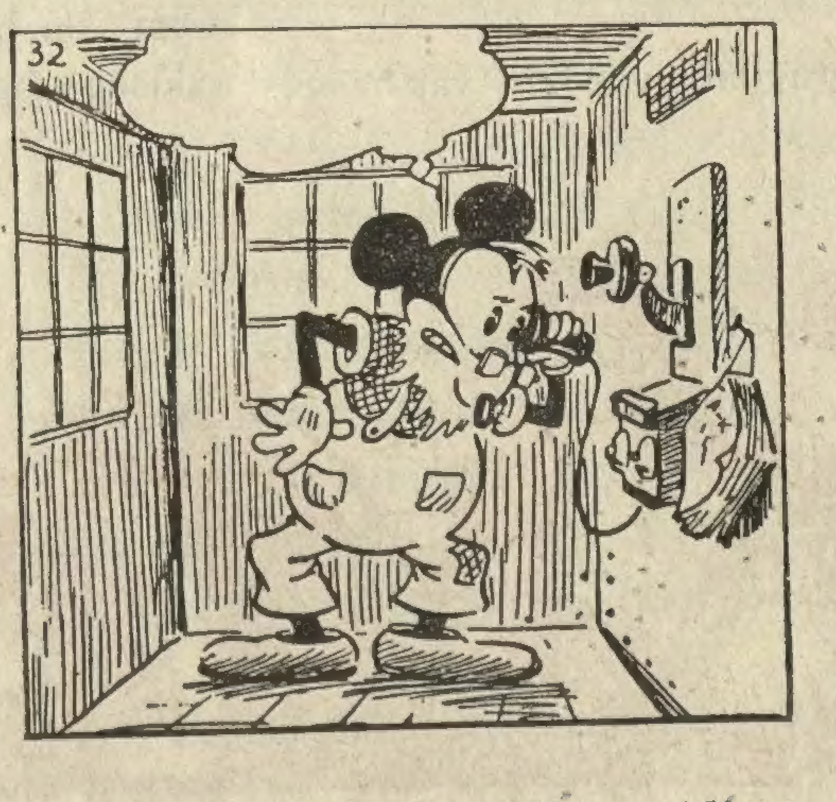

Artık mektepler açıldı.. Bütün çocuklar sen sevgili gelinim Minni ile yeğenim Miki Farenin hikâyelerini bekliyorlar. Haydi acele ediniz.

— Minni ile Miki Farenin hikâyelerini yakında Afacanda zevkle okuyacaksınız. —

Amca Bey — Allo.. Allo..: Sevgili yeğenim.. Miki... Veya sevgili gelinim Minni.. Bir saate kadar hemen bana geliniz.

Minni Hanım — İşte geldim amca bey.. Miki yoktu ben geldim.. Ne var..

Amca bey — Ne mi var?..

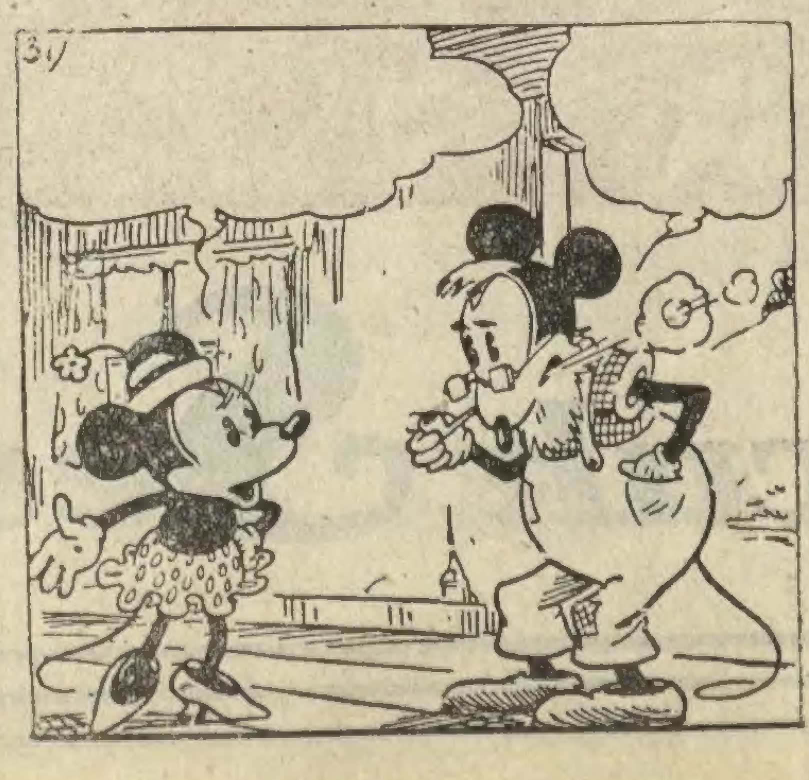

FIKRALAR

Sebebi ne imiş

İki arkadaş geziyorlardı. Birinin boyu çok uzundu. Öbürünün boyu da çok kısa idi. Bir saat kadar dolaştılar. Uzun boylusu boylusu terlemiş, fakat diğeri hiç terlemişti. Terleyen sordu:

— Yahu!.. Bak, ben sırsıklam terledim de. sana bir şey olmadi.

Kısa boylu güldü:

— Elbette, dedi, senin boyun uzun, güneşe daha yakınsık!..

Dolaba girmiş

Baba — Ayol, Ayten, Çetini yaramazlık yaptı diye dolaba kapadım. İşte tam 50 dakikadır orada kaldı. Şimdi dolaptan gömleğimi almak istedim. Fakat bir türlü oradan çıkmak istemiyor..

Anne — Elbette çıkmaz... Aldığın iki okka kestaneyi oraya saklamıştım...

Afacanla Topuz Kanburfeleği Nasıl İpe Bağladılar?..

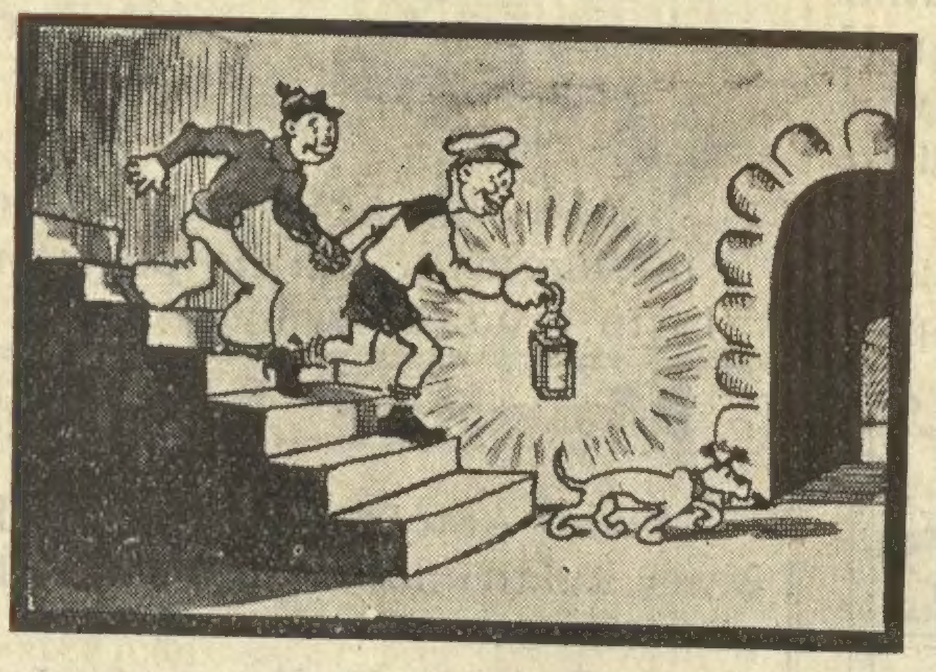

1— Hapishaneden kurtulan Afacanla Topuz feneri yakarak hemen odadan ayrıldılar ve mahzene daldılar. Maksatları doğruca büyücü başının bulunduğu yere gitmek ve ona iyi bir ders vermekti. Afacan Topuzu elinden tutmuş, merdivenlerden hızlı hızlı indiriyordu, Dikkulak ise en önde gidiyor, onlara yol gösteriyordu. Bakalım büyücü başı onları görünce ne yapacaktı? Afacan yapacağı işi düşündükçe kabına bile sığmıyordu.

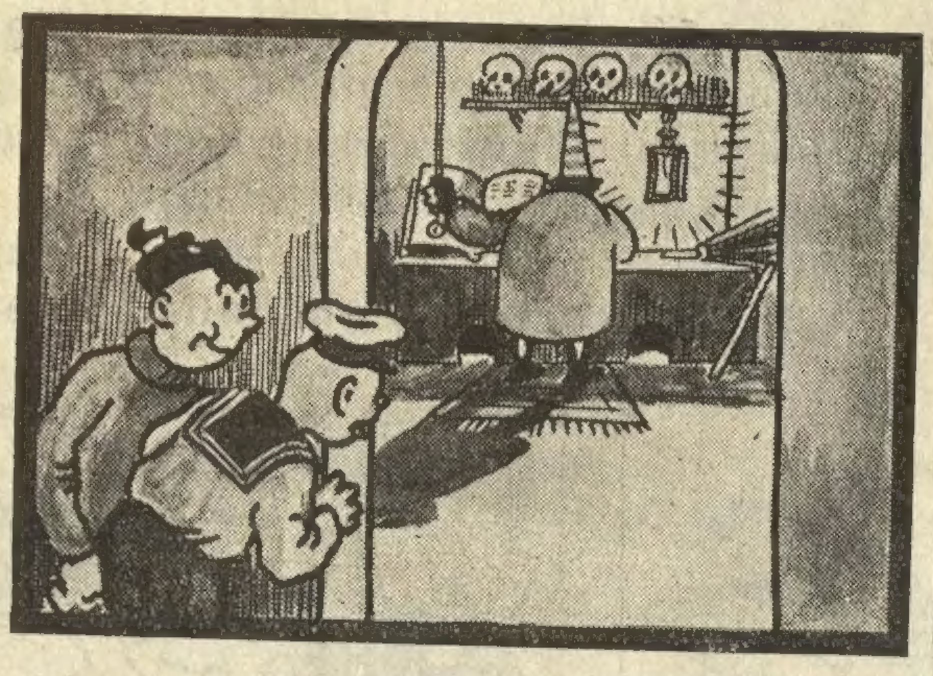

2 — Nihayet yine karanlık bir dehlizden geçerek kapısı açık bir odanın önünde durdular. Bir de ne görsünler: Büyücü başı dört kurukafanın asılı bulunduğu rafın altında bir şeyler yapıyordu. Gölgesi dev gibi arkasında uzayor, fenerin kör ışığı altında körüğü işleterek büyülerile uğraşıyordu. Afacan yavaşça başını uzattı. Topuz da helecan içinde bekliyordu.

3 — Afacanla Topuz sessiz adımlarla yavaş yavaş içeri daldılar. Dikkulak da pençelerinin patikleri üstüne basıyor, hayvan iken nefes bile almaktan korkarak ilerliyordu. Nihayet yürüye yürüye kanbur Feleğin üstünde bulunduğu halının önüne kadar geldiler. Yavaşcacık yere iğildiler. Parmaklarile halının bir ucundan tuttular. Büyücü başı hâlâ körüğü çekiyor, bir tencere içinde bir şeyler kaynatıyor, mırmır söylenip duruyordu.

4 — Afacan topuz birdenbire halıyı çekiverdiler. Zenci kanbur neye uğradığını şaşırarak halının üstünde havaya doğru bir defa hopladı. Başından külâhı bir tarafa uçtu. Elindeki düdük yerinden fırladı. Tencirenin içindeki kaynak su başından aşağı döküldü:

— Ay... Aman... Diye bir feryat odayı inletti. Büyücü belâsını buluyordu.

5 — Sonra onu iplerle sıkı sıkı bağladılar. Topuz ipin bir ucunu körüğün ipinin bir ucuna bağladı. Acaba bunu ne için yapıyor diye düşüneceksiniz. Hele sabredin de görün.. Topuz böyle uğraşırken Afacan da düdüğü yerden alarak doğru gitti, körüğe geçirdi. Afacan bir taraftan bu işi yapıyor, bir taraftan da:

— Haydi, körüğüm, vazifeni yap! diyordu.

6 — Sahiden büyücü başıya olanlar oluyordu. O oynadıkça ipler körüğü çekiyor, körük üfleyür. Üfledikçe de büyücünün düdüğü ötüp duruyordu. Düdük öttükçe boşlukta kendi kendine hareket eden sopa kanbur Feleği dövüyor, başından şimşekler çaktırıyordu. Afacan, Topuz intikamlarını almışlardı. Onu bu halde bırakıp odadan dışarı çıkmağa başladılar.

(Devamı var)

Çocuk Sesi

8 Teşrinievvel Pazartesi günü altı renk içinde çıkacaktır. Derneğe yazılanlara (Yamyamlar diyarında Yeşil göl) adında 32 sayfalık bir roman bedava verilecektir.

EĞLENCELİ HİKÂYE

Foyası meydana çıkan doktor

Nahiyenin halkı ona (Evliya doktor) ismini takmışlardı. Hem de bütün köyde onun asıl adını bilen yoktu. Bir hasta oldu mu derhal (Evliya doktur) u çağırırlardı. Yirmi senedenberi bütün kasabalarda şanı, şöhreti göklere çıkmıştı. Bu şehirin karşısında nahiyeye hasta bakmaya gelen doktorların hiç birisi dikiş tutturamıyor müşterisizlik yüzünden kaçıyorlardı. Çünkü bütün hastalar (Evliya doktor) a koşuyorlardı. (Evliya doktor) bir hastanın yanına gidince:

— Ehemmiyetli bir şey değil... Derdi. Bu gün biraz bakla yemişsiniz!..

Yahut " Bu kadar fazla patates yemeyiniz, vücudunuz lüzumsuz şişer!.. „ Sözile hastaların yediği yemeği evvelinden keşfederdi.

Bütün köy hayret içindeydi: Bu doktor nasıl oluyor da bir hastanın yediği yemeği kendi kendine, sormadan, dinlemeden biliyordu?..

Bu, ancak keramet gibi bir şeydi!..

Yirmi senelik tedavilerinde hiç bir falso yapmamıştı. Muayene ettiği hastanın ıspanak, fasulye, lahana, semiz otu velhasıl her ne yemişse o dakikada söyleyiverirdi. İşte bunun için ona köylüler (Evliya doktor) ismini vermişlerdi.

Bir gün (Evliya doktor) hastalandı. İhtiyar vücudunun bu hastalığa tahammül edemiyeceği anlaşılıyordu. Bütün köy derin bir keder içinde idi. Ah!. Bari yanında taşıdığı muavini onun bilgisini kapsa da, köylülere bundan sonra o baksa!..

İşte doktor da böyle düşünüyordu. Artık son nefesinin yaklaştığını hissetmişti. Bir sabah muavinini çağırdı, odada hiç kimse yoktu, gizlice:

— Oğlum!.. Dedi, sana doktorluk hakkında mühim bir sır söyliyeceğimi Ben bunun sayesinde para kazandım. Dinle: Şimdiye kadar yapılacak ilâçları öğrendin. Bilmediklerin de şu kara kaplı kitabın içinde yazılıdır. Şimdi sen de kendine (Evliya doktor) dedirtmek istiyorsan, bu sözlerimi kulağına küpe yap: Seni bir hasta evine çağırdıkları zaman içeriye girdin mi, yan gözle çöplüğe bir bakarsım. Orada hangi sebzenin, yahut hangi yemişin çöpünü görürsen, bil ki, o gün mutlaka evde ondan yemişlerdir. Meselâ: Çöplükte kavun kabuğu mu var; sen hastanın yanına gittin mi derhal ona şöyle bir nasihat ver: " Siz kavun yemişsiniz, bundan sonra daha az yiyiniz!.. „ Sonra şeftali, üzüm filân da görürsen, buna münasip öğütler verirsin!..

Muavin sordu:

— Demek, çöplükte ne varsa, hasta ondan yemiştir, öyle mi?..

— Evet, oğlum!...

* * *

(Evliya doktor) arkasında kendi gibi akıllı bir adam bıraktığına memnun, yatağında rahat öldü.

Bir hafta sonra muavini hastaya çağırdılar. Mnavin ilk defa olarak kendi kendine hastaya gidiyordu. Kendine bir çeki düzen verdikten sonra hastanın evine girdi. Tabiî, ilk işi çöplüğe bakmak oldu. Ondan sonra yukarı çıktı.

Ölen hocasını taklit edip hastanın nabzını eline aldı. Bir dakika düşündü, sonra birdenbire:

— Siz bir eşek yemişsiniz!..

Dedi. Odadakiler şaşırdılar. Hiç eşek eti yenir miydi?...

Hasta başını kaldırdı:

— Aman, doktor efendi!.. Eşek eti yenilir, yutulur şey mi?

Diye itiraz etti. Aptal muavin, çok okumuş bir adam gibi, başını sallayarak:

— Ben her şeyi bilirim. Yalan söylemeyiniz, siz eşek eti yemişsiniz. Semeri de halâ çöplükte duruyor!...

Herif meğerse çöplükte hakikaten bir eşek semeri görmüş ve hocasının dediğini yapmak istemiş...

Tabiî köylüler bu cahil ve budalayı kapı dışarı ettiler.

Masalcıbaşı

AFACAN NE DİYOR?

Öyle akıllıyım ki:
Bin bir oyun bilirim!
Meselâ: Koşmacada
Ben birinci gelirim!

Salıncaklar kurarım
Ben bulunca bir ağaç!.
Şeytanca gizlenirim
Oynuyorken saklambaç!

Dün oynamak istedim
Şişkoyla biraz ceviz!.
Dedim: "Bu da spordur,
Gel fazla eğleniriz!.. „

Bir de baktım; Gizlice
Cevizlerimi almış:
Lüp etmiş içlerini,
Kabuğu bana kalmış!.

AFACAN

OYUNLAR

AD KOMACA

Kışın ocak başlarında oynanan eğlenceli bir oyundur. Ocak başına toplananlardan biri eline maşa ile ocak içindeki kömürsüz külleri bir araya getirerek güzelce düzeltir, külün üstü bir kâğıt yüzü kadar beyaz ve düz olunca maşanın dik yanile külün üstüne ince elif gibi çizgiler çizer. Bu çizgilerden her biri memleketin güzel şehirlerinden, anılı adamlarından biri olabildiği gibi bunların aksi ve büsbütün zıddı olanlar da bulunur.

Bazan da bulundukları köyün güzel, çirkin kızları ve gençleri de bu çizgilerde dahildir. Külün üstüne çizgileri yapan kimse zihninde her bir çizginin neyin, kimin adı, işareti olduğunu aklında tutar, kimseye söylemez.

Nihayet ocak başında toplananlara bu çizgilerden hangisini aldıklarını sorar. Onlar, çizgilerden birer tane alırlar, sonra bunların adlarını söyler. İyi, güzel bir şey anlar çok sevindikleri gibi fena bir şey alanlar da mahzun olurlar. Bu, iyi kötü bazan uzun münakaşalara sebep olur.

Bu oyunlarda çocuklara bir çok memleketleri ve onun iyi kötü adamlarını tanıtmak ve anlatmak kabil olur. Oyun öyle saatlerce devam eder. Her çocuk yeni bir heyecanla oyunun tekrarlanmasını bekler.

ŞİŞKO NE DİYOR?

Pastacı dükkânından
Geçsem kalbim atıyor!
Camlardaki şekerler
Bana göz oynatıyor!

Yumuşak lokum diyor:
"Gel elinle tut bizi!.. „
Sert çikolata diyor:
"Çiğne, sonra yut bizi!.. „

Şekerler: "Bizi dilde
Güzelce erit!.. „ Diyor!.
Pastalar: "Paran yoksa
Fazla durma git!.. „ Diyor!.

Beni hasta ediyor
Bunu seyretmek sık sık!..
Şekerci dükkânından
Geçmiyeceğim artık!..

ŞİŞKO

Işidilmemiş en heyecanlı vak'alar

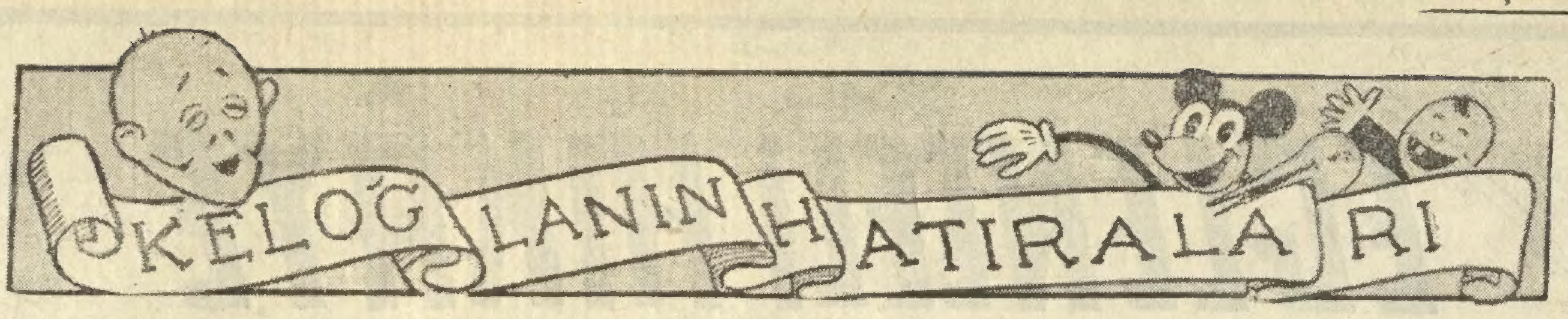

Gülünçlü Polis Romanı

KELOĞLAN POLİS HAFİYESİ : Dirilen ölü

Mezarlığa bakan odanın penceresi önüne geçti ve orada sabaha kadar dişarıyı gözetlemekle vakit geçirdi. Sabahleyin evden çıktı ve kimseye gözükmeden uzaklaştı...

Keloğlan üç gündenberi tarassutta bulunuyordu. Mezarlıktan hortlak değil hiçbir şey çıkmıyordu. Gece sabaha kadar servilerin altındaki mezar taşları ayın ışığında beyaz lekeler teşkil ederek dinleniyorlardı. Hasan efendi ile karısının tarafından aldandığını veya herhalde işin içinde evham olduğunu hükme başlamıştı. Sonra bir defa olarak bir gece daha kalmıya karar verdiği zaman o vakite kadar her akşam düdüğü işitecek mesafede beklettirdiği muavinine dedi ki:

— Bu akşam gelmene hacet yok... Hortlak filân yoktur. Mamafih bir gece daha gideceğim. Yarın anahtarı teslim eder. Başka işe bakarız.

Filhakika Keloğlan o gece de saat alaturka ikide yavaşça sokağa girerek evin önüne vardı. Ve içeri dalıp üst kata çıktı. Pencerenin önünde hem sigara içiyor, hem de kendisinin dört gece böyle ayakta kalmasına sebebiyet veren Hasan efendiye içinden okuyordu. Birden durdu ve sigarasını eli içinde sakladı. Gözlerini dikkatle açmış bakıyordu. Mezarlıkta taşların arasında bir şeyin kımıldadığını görmüştü. Bu şey beyaz bir kefene sarılı bir heyulâ idi. Keloğlan hemen pencereden ayrılarak merdivenleri indi ve son derece yavaş hareketle evin kapısını açarak dişarı çıktı. Hortlak henüz sokakta görülmemişti. Keloğlan süzülerek mezarlığın duvarı dibine sindi ve dinledi.

Beklemesi uzun sürmedi. Sokağın başından ağır adımlar duyuldu. Anlaşılan bir yolcu geliyordu. Adımlar gittikçe yaklaşıyordu. Nihayet ayın ışığında kırk, kırk beş yaşlarında temiz giyinmiş bir zatın yaklaştığı görüldü. Az dikkat edince bu adamı tanıdı. Tebdil kıyafeti ile gündüzleri yaptığı tetkikat esnasında bu adamın Kabristan sokağının öte tarafındaki caddede oturan çarşı esnafından Nail Bey olduğunu öğrenmişti. Anlaşılan Nail Bey o akşam Zincirlikuyudaki kahvede gecikmiş ancak şimdi evine avdet eyleyordu. Yolcunun korkusuzca yürüdüğü halinden anlaşılıyordu. Tam Kabristan hizasına geldiği sırada Kabristanın yıkık duvarından hortlak gözüktü. Gözükmesi ile yolcunun önüne doğru atılması bir oldu. Nail B. önüne birdenbire beyaz gölge çıkınca bir adım geriledi ve müdafaa vaziyeti almak istedi. Fakat hortlağın kendisine doğru yumruk sallaması ile beraber acı bir sayhası çıkararak on, on beş adım geri fırladı ve yere düştü. Hortlak hemen Nail Beyin üzerine atılmıştı. Ayni zamanda Keloğlan sindiği köşeden hortlağın üzerine doğru fırladı. Hortlak ile Keloğlanın çarpışmaları bir an sürdü. Akabinde Keloğlan acı acı bağırarak on adım geriye fırladı ve baygın bir halde yere düştü...

Keloğlan gayet kavi bünyeli bir gençti Baygınlığı uzun süremezdi. Gözleri iki saniye sonra açılmıştı. Fakat vücudunda müthiş bir kırgınlık duyuyordu. Bu sırada hortlak gözünün önünde dikilmiş yerde yatan Nail Beyin ceplerini araştırıyordu. Bedbaht bedestanlının ceplerini boşalttıktan sonra kefenin altından çıkardığı kamayı göğsüne sapladı ve Keloğlanın olduğu yere döndü.

—Devamı var—

Bir Afacanın Hatıra Defteri

Tefrika *No.* 27

Kahvaltıda pastırma, söğüş, patates ve şuruba batırılmış çörek vardı. Hepsinin tadı damağımda kaldı. Evimiz çok beğenilecek bir ev ve bana olduğu gibi, babamın başında durmak öyle cazibeli gelmiyor. Şairin hakkı var:

Hoş gelir uzaktan davulun sesi,
Hoş durur karşıdan bülbül kafesi.
Yakından davulun sesi çekilmez,
Kim kafeste ölen bülbülü bilmez?..

XVIII

Onu nurastan mahrum bırakıyorlar

Suat amca bizde misafir bulunuyor, o büsbütün ihtiyar, zayıf ve son derece gülünç; yalnız annem bunu söylemekliğimi: O, zengin ve ihtiyar bir bekâr olduğu için menetti ve ihtimal ki burada bulunduğu müddetçe uslu durursam, paralarını bana vasiyet eder. Şayet paralarını bana bırakırsa, ne yapacağımı ben bilirim. Kasabın tayını kendime satın alacağım. Halidin babası tayı satın almıya kalktığı için onun çabuk ölmesini isterdim. Amcamın başı kabak gibi ve o öyle sağır ki işitebilmesi için lokomotif düdüğü bağıamak, yahut iyice yanına yaklaşmak ve mikrofonla konuşmak lâzım. Muallimimiz kulağımızda trampete olduğunu söylemişti, fakat Suat amcamın trampetesi bozulduğundan borusu var. Onun bir ucu ince, diğer ucu kalın ve ben mektebe giderken mikrofonla biraz konuştum:

— Amca senin uzun ömürlü olduğun doğru mu?

O hayret etmiş gibi göründü:

— Ne demek isteyorsun, yavrum? diye sordu.

— Bedia senin ağaç kabuğu gibi sağlam olduğunu söyledi, fakat ağaç kabuğu bazen kendi kendine düşer.

Ben bir lira kopartmak istiyordum, Tosunun küçük arabasını satın alacak ve odundan tasarruf etmesi için aşçı kadına yonga taşıyacaktım.

Fakat o bana para vereceği yerde, yüzünü ekşiterek:

— Ne, ne? dedi, ablan uzun ömürlü olduğumu mu söyledi? Peki, pek güzel. Biraz bekleyiver, yılan! Ben ona fakat zarif bir ipek elbise hediye etmek istiyorum, fakat şimdi daha düşünürüm. Parası olmayan insanlar daima parası olan insanların kendilerine su imiş gibi, para dökeceğini tahayyül ediyorlar. Nomurdanmıya ve söylenmeye başladı. Fakat bana lirayı vermedi.

Kızdığından korktuğum için tekrar onu şenlendirmek istedim ve mikrofonla: "Annem müteessir olma Bedia, dedi, amcanın pinti olması bizim için daha iyi: O paralarını süpürmezse bize daha fazla kalır,, diye söyledim. Fakat onun neş'esi o kadar kaçmıştı ki bir kedinin tüylerini tersine okşadığımız zaman ne yaparsa öyle yaptı: Sıçradı, etrafı dolaştı ve kendi kendisine birşeyler mırıldandı.

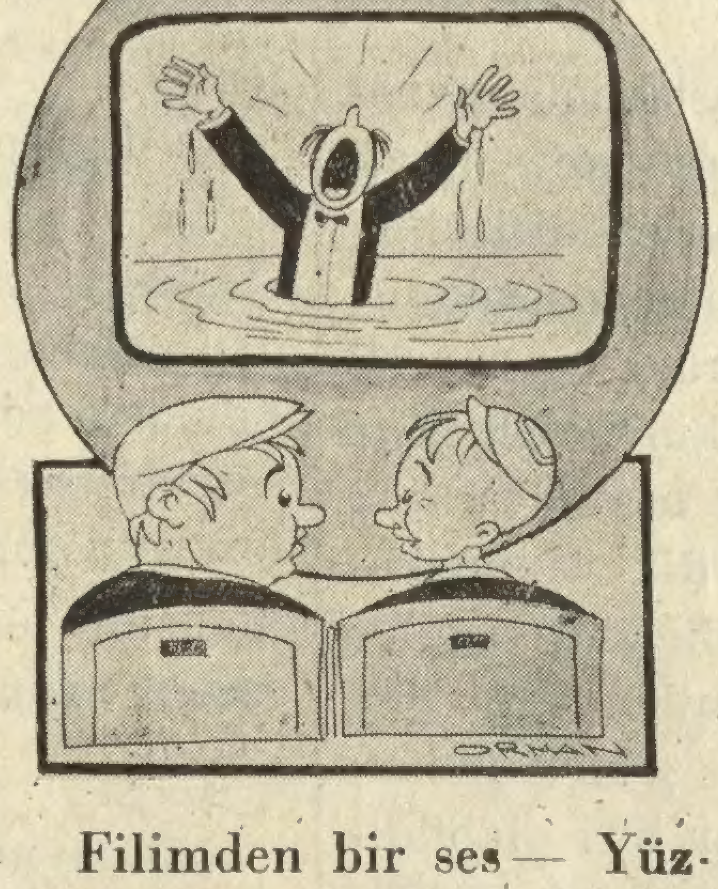

Filimden bir ses — Yüzmek bilmiyorum imdat yetişin!..

— Ben de yüzmek bilmiyorum amma, yüzmek bilmiyorum diye bağırmak hiç aklıma gelmiyor.

Ben dişarıya çıktığıma memnun oldum ve kahvaltımı alarak demiryolunda yeni birşeyler olup olmadığını görmek için istasyonun yanından mektebe gittim.

Mektepten geldiğim zaman annem bir omuzumdan, Bedia diğer bir omuzumdan beni yakaladı ve bütün gün amcam hiddetli olduğundan ona neler anlattığımı sordular. Ben ona hiç bir şey anlatmadım, diye cevap verdim. Annem:

— Sakın Çetin, yine bir şeytanlık yapma dedi, hişş.. gürültü etme, o, odada kanape üstünde uyuyor; git bahçede oyna ve akıllı bir çocuk ol.

Ben iyi bir cocuğa yaraşacak şekilde itaat ettim. Avluya çıkarken amcamın yattığı odanın penceresinin açık olduğunu farkettim. Yavaş yavaş sokuldum ve oraya baktım: Onun gözlüğü pencerenin kenarında duruyordu. Köpeğin gözlükle daha iyi görüp görmiyeceğini anlamak isteyerek ona finoya taktim, fakat o kedinin kokusunu alarak tahte perdeden atladı ve dönünce gözlük yoktu. Şadanın annesi beni gördüğü zaman vurmak için tabanca taşıdığınpan tahta perdeden atlayarak onu aramıya cesaret edemedim. Gözlüğün çerçevesi altında ndı ve finonun onu kaybettiği ne çok teessüf ettim. Köpekler hiç bir zaman bir malın kıymetini düşünmüyorlar. Amcam açık ağızla uykusuna devam ediyor ve öyle bir gürültü yapıyordu ki, sanki gırtlağı suyu boşalan bir şişe idi ve onun başında büyük kırmızı bir mendil vardı.

— Devamı var —

Bulmacada kazananlar

43 numaralı resimli bulmacamızdaki hırsızı ve kuşu doğru bulanlar arasından hediye kazanan okuyucularımızın isimlerini ilân ediyoruz:

Bir hokka takımı kazanan

İst. Beyoğlu Tepebaşı no. 36 Saksayan Bey.

Dolma kurşun kalemi kazanan

Pangaltı-Amerikan garajı M. Hamit Bey kızı Melike H.

3 adet roman kazanan

İzmir Bornova İnhisarlar satış memuru İbrahim B. oğlu Hasan B.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

Şekerleme Kazananlar

(Anadoluya Kitap)

İst. Yeşilköy Saysan sokak no. 4 Kâmran, İst. Hilâl mektebinden no. 30 Berin, İzmit Fırka karşısında no. 138 Neriman, Samsun Necip Bey cad. Muktat ağa zade mahtumu Sabahattin, İst. Beyazıt Cami Ali mah. no. 16 Şakir, İst. Ticaret ve Sanayi Odası memuru M. Ali B. mahtumu İlhan, Eskişehir Cumhuriyet mah. Bağlar yolu cad. no. 92 A. Haydar B. ve H. lar.

Birer çikolata kazananlar

(Anadoluya Kitap)

Ankara Hasanpaşa fırını sahibi Halil B. kızı Türkân, Kadıköy Kurbalıdere 2inci sok. no. 4 Hikmet, Kadıköy Kurbalıdere 3üncü sok. no. 12 Sehime, Fatih Kıztaşı karşısında Pembe evlerde no. 1-2 Süheylâ, İzmir Basmahane Bıçakçı İlhan kepekçisi Mahmut, Adapazarı Belediye karşısında no. 49 kahveci Hamdi, Tophane Boğazkesen Güğüm sok. no. 10 Muazzez, Çapa 31inci ilk mek. s. 4-A. no. 89 Sahir, Beyoğlu İstiklâl cad. Azaryan apart. na. 421 Yorgi, Mardin Askerî ihtisas mahkemesi müstantiki mahtumu Faruk Bey ve Hanımlar.

Bisküit kazananlar

(Anadoluya Kitap)

Tarsus Jandarma başçavuşu vasıtasile Emine, Beşiktaş 20inci ilk mek. s. 2 Nezih, İzmit Vilâyet Encümeni Daimî azasından Kemal B. oğlu Oğuz, İst. Fatih Çarşamba İsmail ağa sok. no. 26 Semiha, Galatasaray Lisesi talebesinden no. 40 Suat, Ankara Maarif Vekâleti tetkik memuru Süleyman, Beyoğlu 48-uncu ilk mek. no. 189 Camilâ, Uzunköprü bakkal Demir ef. oğlu Sedat, Kütahya Saray mah. Gümüş eşik sok. Murat ve İsmail Çavuşun hanesinde Bekir, Üsküdar Demirciler içi no. 62 Ramiz, İst. Küçük ayasofya Medrese sok. no 12 Müşerref H. ve Beyler.

Hayvanat kartı kazananlar

İst. Rizapaşa Karakol sok. Yeremiya apart. Nadiya, Akhisar Kefhüda mah. no. 9 Nermin, Düzce kavafiye tüccarı Mesut mahtumu Fehmi, İst. Defterdarı 37inci ilk mek. no. 178 Fethi, İst. 7inci ilk mek. s. 4 no. 399 Mustafa, Bursa Selçuk Hatun mah. İplikçi çıkmazı no. 2 Ruhan, Üsküdar Bülbüldere Tramvay cad. no. 176 Nuhan, Edirne avukat Kemal B. vastasile Rafael, İst. K. K. İ. S. S. Cevdet Bey mahtumu Behcet, İst. Heybeliada İsmet Paşa köşkü Erdali İsmet, Baliç Feneri Kiremit, mah. no. 23 Yani, Beyoğlu Musevi lisesi s. 4 no. 169 Albert Baruh, Balıkesir Gazi ilk mek. s. 5 Fuat, Kadıköy Moda Kosti apart. no. 2 Leylâ, İst. Feridiye cad. bisikletçi dükkânı no. 9 Hasan, İzmir İkinci kordon İstanbulhan no. 3-4 Cihat Bey ve Hanımlar.

SON

BİLMECE 104

Bu haftaki bilmecemiz kelimelidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek *(İst. posta kutusu 61. AFACAN Gazetesi 104 üncü bilmece memuru)* adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.

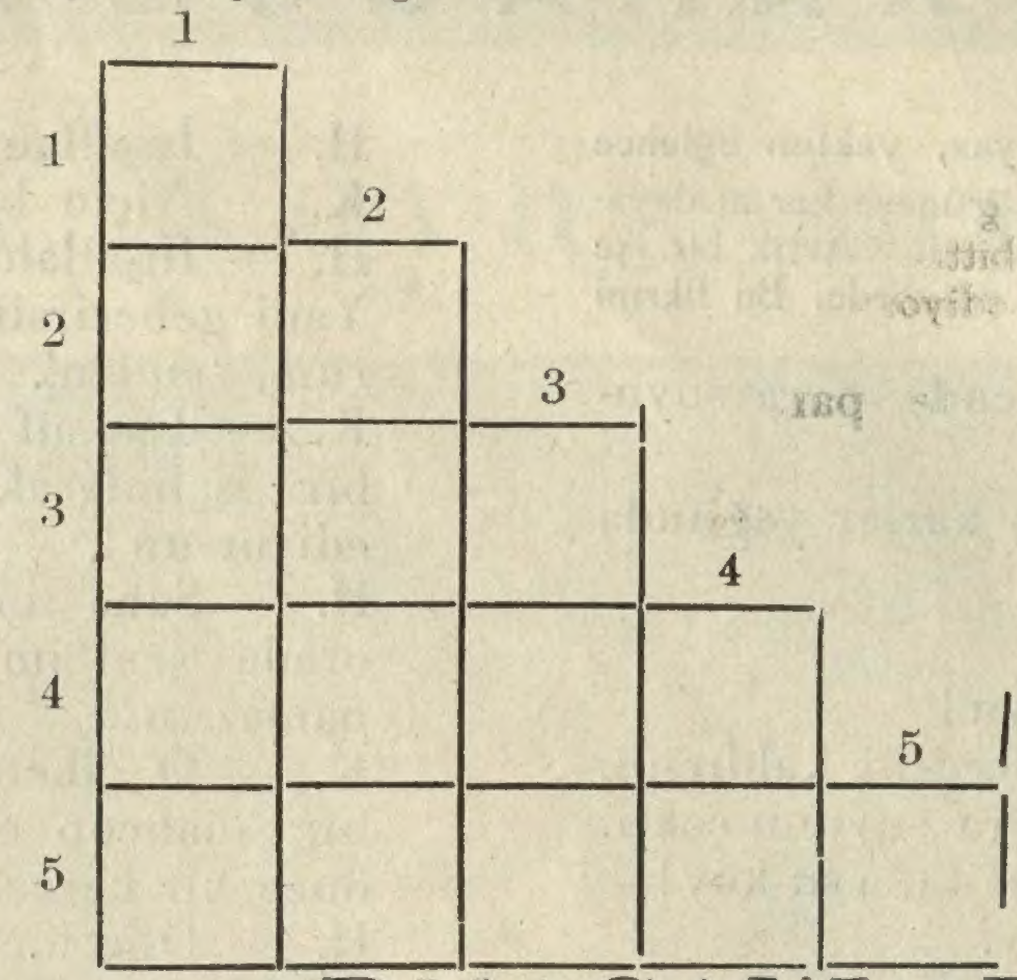

Soldan sağa doğru:

1— Sessiz harf.
2—Bir rakkam.
3—Cilve.
4—Ele avuca sığmaz, yaramaz.
5—Isıtma ve ateşe karşıiyi gelen bir ilâç

Yukardan aşağıya doğru:

1— Büyük hane.
2— Bir erkek ismi.
3— Sanmak' şüphe.
4— R. İ Harfleri.
5— Bir sessiz harf.

ARMAĞANLARIMIZ

BİRİNCİYE: Bir şık cep saati. **İKİNCİYE:** Bir büyük albüm 50 inciye kadar: şekerleme, defter kitap kart gibi zengin hediyeler verilecektir.

BULMACA: 45

Bu haftaki bulmacamız resimlidir Hal varakalarına aşağıdaki kopunu ilâve ederek *(İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 45 inci bulmaca memuru)* adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.

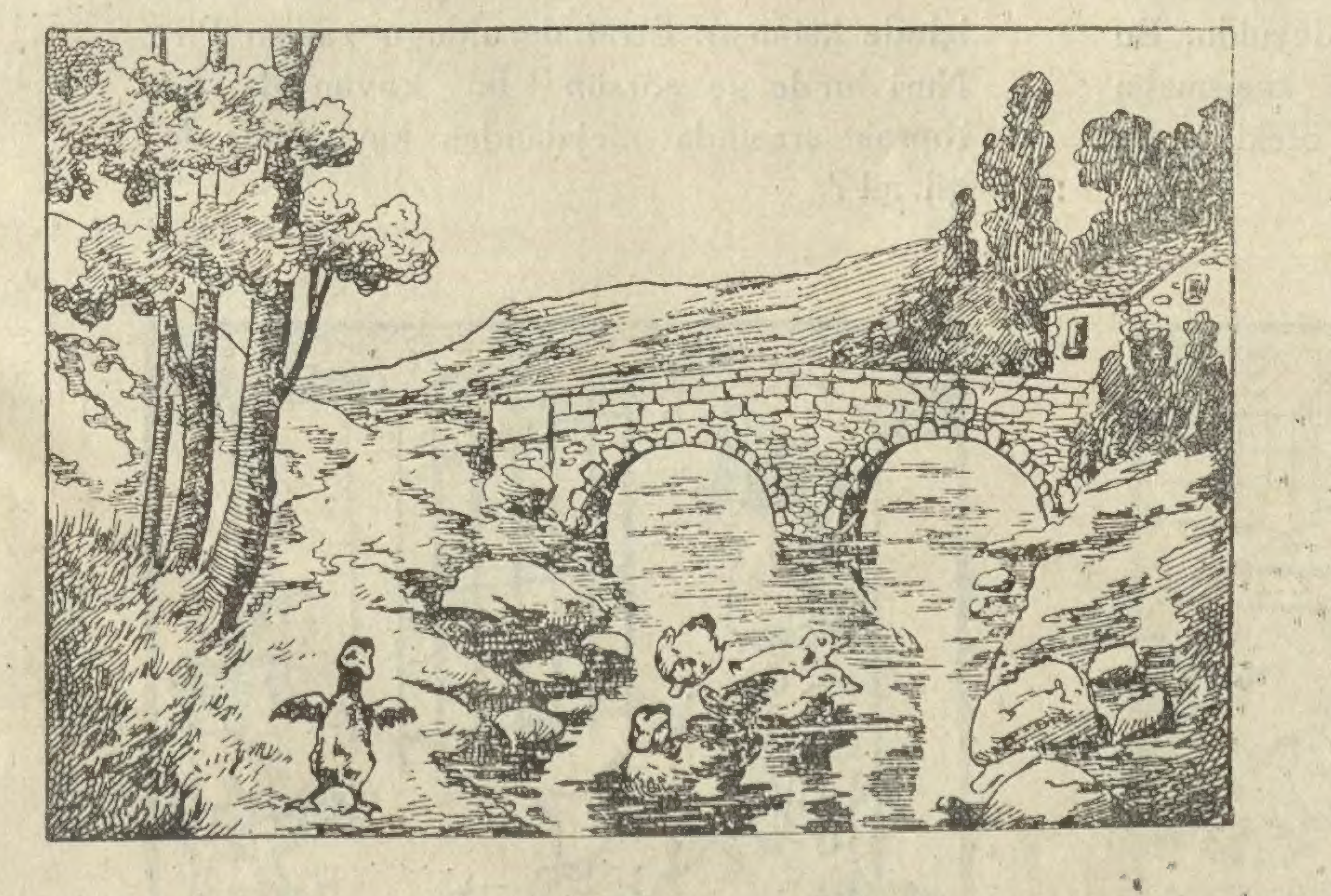

Resimde ki ördek yavruları annelerini kaybetmişler arıyorlar bir türlü bulamıyorlar. Acaba siz bu ördek anneyi resimde bulabilir misiniz? Doğru halledenler arasından 30 kişiye hediyeler vereceğiz.

Kazananlar

Bilmecede Kazananlar

100üncü bilmecemizdeki (Tahrir vazifesi) nin en güzellerini 32 karimiz yazmıştır. Güzel yazanların hepsine aşağıdaki hediyeler isabet etmiştir:

Dolma kalem kazanan

İst. Kız Lisesinden no. 602 Mahide Asım Hanım.

6 aylık abone kazanan

Zonguldak Posta kutusu no. 79 Ali Bey.

Bir kutu Bisküit kazanan

Bakırköy Cevizlik Eski balıkhane yanı no. 40 Müşerref Hanım.

DİKKAT: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

Çay paketi kazananlar

(Anadoluya Kitap)

İst. Gedikpaşa Pehlivan sok. no. 24 Nevin, Kadıköy 11inci ilk mek. s. 2 no. 310 Kâmıran. Zonguldak Amele Birligi fababetinde hasta bakıcı Sıdıka H. oğlu Cemil, Beşiktaş Kılıcali Asariye camii çıkmazı no. 3 Mehişet, Ortaköy Galatasay şubesi no. 299 Dündar, Konya sarraf Vehbi B. oğlu Kemal, Konya Çifte merdiven mah. bakkal Mafik B. oğlu Muhtar B. ve. H. lar.

Hikâye kitabı kazananlar

Bursa Zafer meydanında Abulyont hanında berber İbrahim B. oğlu Hüseyin, Eskişehir 2inci sok. Cumhuriyet mah. no ? Necmiye, İst. Rum kilise önü sok. no. 93 Lakar, İt. Kız Lisesi no. 769 Zühran, Kadırga simitçi fırını kar şısında no. 22-24 Rahmi, Zonguldak Posta kutusu no. 21 İbrahim, İst. Cumhuriyet Kız orta mek. s. 3-A. no. 292 Beria, Keçiborlu Maden M. oğlu Necati Aytekin, İst. Balıkpazarı Helvaci sok. no. 2 Jak, İst. Kız orta mek. s. 7 Saime H. ve Beyler.

Cep defteri kazananlar

Aydın Osmanlı Bankası Ali Fuat ef. kızı Ayten, Antalya kunduracı Ziya B. oğlu M. Kemal, Galata Yağcı Menahem Bali mahtumu Mis, Biga Salimzade Ahmet ef. oğlu Zeki, Kütahya küçük çarşı civarında no. 270 Gülsüm, İst. Mahmutpaşa Tasvir sok. no. 16 Feyyaz Ankara Yenişehir Mimar sok. no. 13 Nuran, İst. Divanyolu Feruzağa cami avlusunda no. 5 Muazzez, Tekirdağ Tüccardan Malkaralı Şakir Bey kızı Neriman, Bor. Hukuk Hâkiminin oğlu Orhan, İst. kız lisesi Mahire, Aydın Maarif Müdürünün oğlu Macit, Düzce İnhisarlar muhasebe memuru Niyazi B. oğlu Naci B. ve H. lar.

SON

DİKKAT

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

Çocuk Sesinin Yeni Bilmece Armağanları Çok zengindir. Her Hafta Yarışlara Giriniz.

"Afacan„ Bilmece kuponu : 104

"Afacan„ Bulmaca kuponu : 45

Adres İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde
Ülkü matbaası no. 40

ABONE ŞARTLARI
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört „ 50 „

KARAGÖZ İMTİHANDA

(Bizim Karagöz bütün yaz, vaktını eğlence ve safa ile geçirmişti. Bu güneşe karmı dayanır: Nihayet bütün parası bitti. Artık bir işe girip para kazanmak iktiza ediyordu. Bu fikrini Hacivada açtı:)

K. — Hacivat! Bende para suyunu çekti.

H. — Bekle. Bu kış karlar yağsında yine dolar!.

K. — Nedir o?.

H. — Kuyunun suyu!

K. — Hay, allah derdini kaldırsın, ayol; kuyu değil, para suyunu çekti.

H. — Öyleyse biraz daha su koy!

K. — Anlıyamadım!

H. — Papara pişirmişsin, suyunu çekmiş, yanmaması için biraz daha su koy!.

K.— Canım!.. O değil.. Senin anlıyacağın parasız kaldım!.

H. — Bana ne, be herif!. Git köprü başında dilen!..

K. — Yazıklar olsun sana!. Öyle mi derler?. (Sen merak etme.. Bir kolayını buluruz.. Yine kazanır, keseni doldurursun!..) Diye teselli verirler.

H. — Pekâlâ!.. Şimdi ne istiyorsun?

K. — Bir işe girmek, çalışmak ve paralanmak istiyorum!.

H. — İnşallah, yarabbi!.

K. — Niçin bu dua?

H. — İnşallah yakında paralanırsın, Yani geberirsin de ben de kurtulurum, senden!.

K. — Teessüf ederim sana!.. Bana bir iş bulacak yerde böyle dualar ediyorsun!.

H. — Sana bir iş bulayim amma, orada seni imtihan ederler, kazanamazsın!.

K. — O cihetten hiç korkma, seni hiç mahçup etmem. İstersen beni önce bir kere sen imtihan et!.

H. — Olur!.. Söyle bakalım hangi bilgiden başlayayım? Meselâ: Hesap?

K. — Bende on lira alacağı var, hep peşimde dolaşıyor!.

H. — Kim o?.

K. — Kasap!.

H. — Canım, onu sormiyorum.. Hay budala, hay!... Peki başka bahsa geçelim:

Hendese!...

K. — Üsttarafını hemen söylerim: Cimrilli köse!..

H. — Olmadı!.. Başka şey sorayim: Tarih?...

K. — Bilirim. İstersen bugünkü tarihi söyleyeyim: (4-birinci teşrin-934)

H. — Öyle tarih değil; budala!. Peki söyle bakalım: Kitabet?.

K. — Aman; o adamı ne zaman görsem, kaçarım.. Çok çirkin adamdır!.

H. — Kim o?.

K. — Köşe başındaki aktar Karabet!

H. — Amma anlayışı kıt adammışsın, ben sana Karabet demedim kitabet dedim. Yani yazı yazmak!. Yine başka şey sorayim. Bir bilgi daha var: İlmî tabakatülarz?..

K. — Ne demek o?.

K. — Yani toprak fenni!.

H. — Hiç rastgelmedim!.

H. — Kime?.

K. — Yani Toparlak efendiye!.

H. — Be adam!. Sen pek kara cahilsin!. Seni hiç bir yer almaz.. Ancak küfeci, hammal olursun!.

K. — Haltetmişsin.. Elbette sana böyle aksi cevap veririm. Ben Türküm, bana böyle Arapça, lâflar söyleyeceğine, Öz Türk dilimle sualler sorda bak nasıl cevap ceririm!.

H. — Yaşa, Karagöz!.. Kırk yılda bir kere beni mat ettin.. Hakkın var Öyle ise bundan sonra hep Öz Türk dili ile konuşuruz!..

Oyuncubaşı

Resimli Roman

Pire Nurinin Yaramazlıkları

No. — 44 —

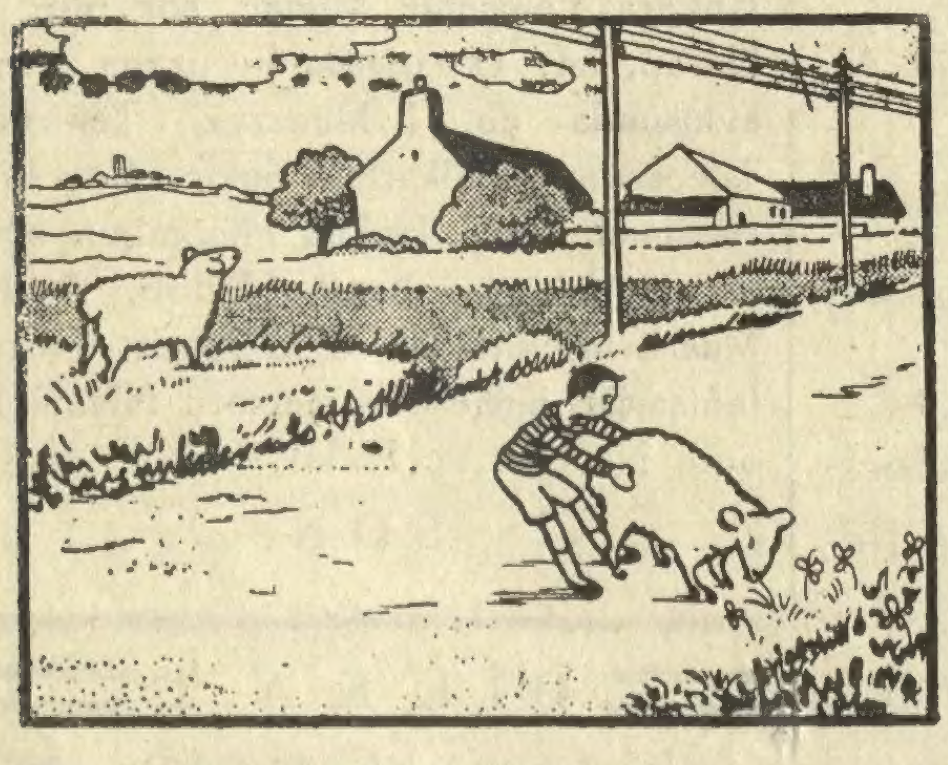

1 — Kuzuları otlatmağa giden Pire Nuri daha bir kaç dakika geçmemişti ki bunun kolay bir şey olmadığını anladı. Çünkü koyunun biri yolun bir tarafına sapmış, öteki de tarlaya girmek istiyerek melemeğe başlamıştı.

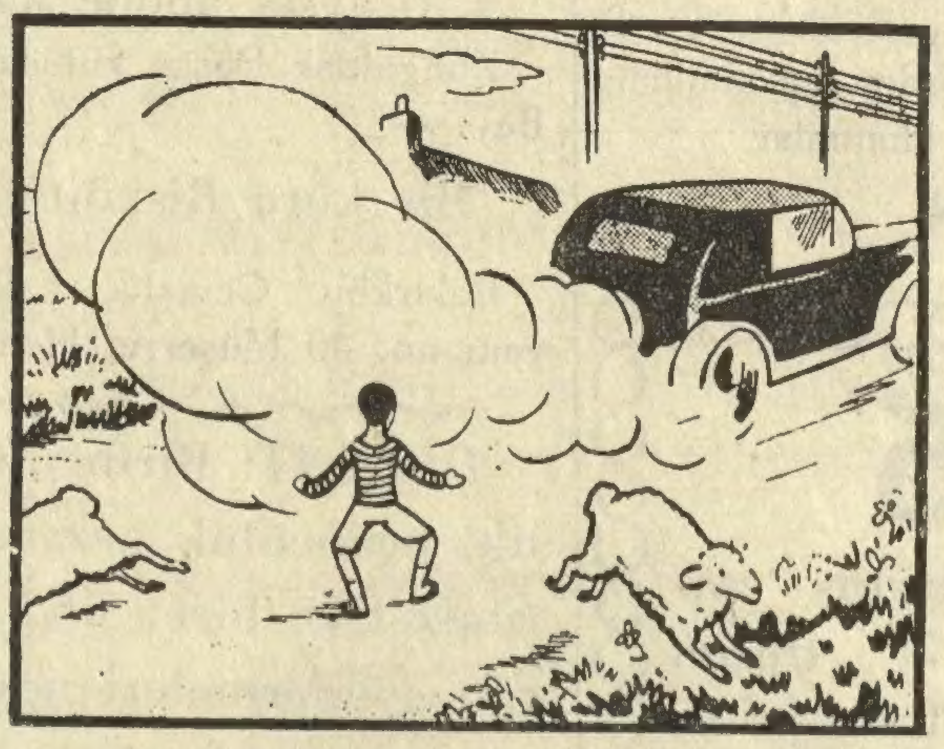

2 — Ansızın yolda tozu dumana katan bir otomobilin keskin korna sedası duyuldu. Bu sesten ürken koyunlar hemen kaçışmağa başladılar. Biri bir tarafa, biri öteki tarafa koşuştu.

3 — Zavallı Pire Nuri toz duman bulutu içinde kalmıştı. Etraf duruldduğu zaman Pire Nuri bir de ne görsün? İki koyun da toz toprak arasında meydandan kaybolmuş değil mi?

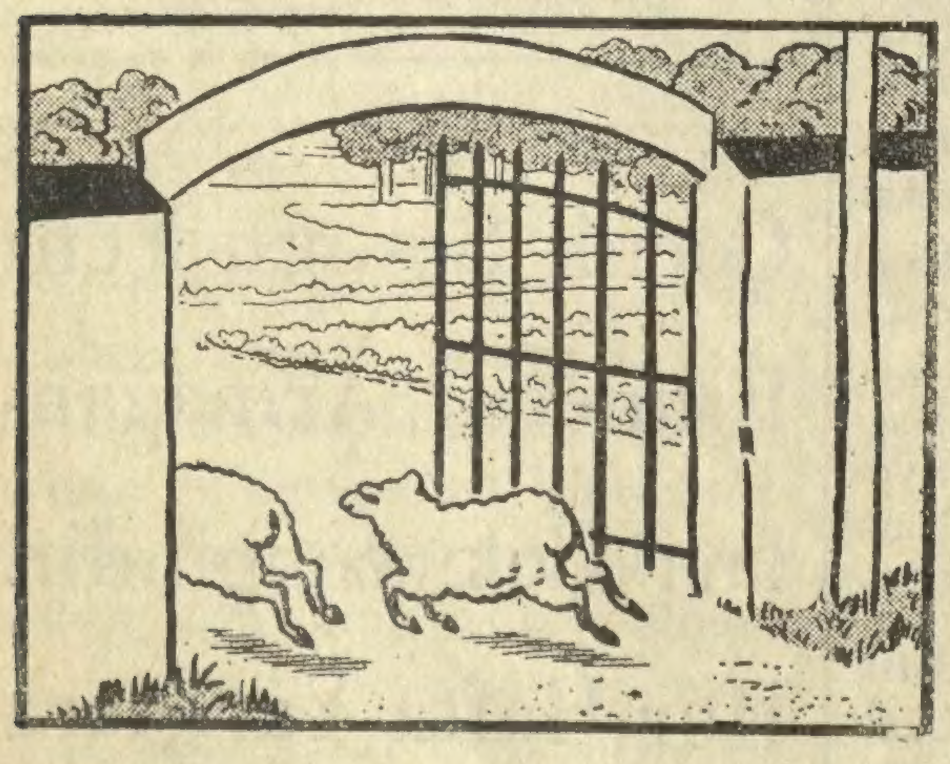

4 — Sağına baktı, soluna baktı. Pire Nuri koyunları araştırdı. Meydanda bir şey yoktu. Fakat az sonra ikisinin de uzaktaki bir sebze bahçesinin demir parmaklıklarından girdiğini gördü?

5 — Halbuki iki koyuncağız yeşil yeşil sebzeleri olan bahçeye dalınca her tarafı altüst etmeğe, camekânlar içinde yetişen turfanda sebzelerin üstünden atlamağa, içinde bazı nebatlar büyüyen cam fanusları kırmağa başladılar. Dehşetli zarara başlamışlardı.

6 — Bahçıvan kadın haykıra bağıra koyunların ardından koşuyor, onları kapıdan dışarı kovuyordu. Zavallı hayvancıklar kapı yolunu tutarak kaçmağa başladılar. Pire Nuri orada helecan içinde onları bekliyordu.

— Sonu var —

is. Ülkü matbaası Cağaloğu yokuşu No. 40 Sahibi ve umum neşriyat: müdürü M. Faruk